

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **Mgr. D. J.**
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Malinovského nám. 3, 602 00 Brno

za účasti
osoby zúčastněné
na řízení: **M. Š.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMB/0352568/2020,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 20. 11. 2020 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, č. j. MMB/0352568/2020/3 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a zrušení rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14. 4. 2020, č. j. MCBS/2020/0058947/KALJ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí o dodatečném povolení stavby „Půdní vestavba obytných prostor ve stávajícím objektu RD X, pozemek parc.č. X, k.ú. X, obec X“ - změna stavby před dokončením provedená bez povolení stavebního úřadu (dále jen „půdní vestavba“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě shrnuje skutkový stav a právní úpravu a následně vytyčuje žalobní námitky. Na prvním místě obsáhle namítá důvody nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a tyto dále rozvádí. V rámci této části žalobkyně upozorňuje mimo jiné na nemožnost vést řízení o změně stavby před dokončením za situace, kdy původní stavební povolení zaniklo. V takovém případě měl žalovaný řízení o změně stavby před dokončením zastavit. Na druhém místě žalobkyně spatřuje nepřesnost a nepřezkoumatelnost také vypořádání se s rozhodnutími o námitkách podjatosti vznesenými žalobkyní v průběhu řízení. Na třetím místě má za to, že závazné stanovisko Odboru památkové péče Magistrátu města Brna v důsledku zastavení řízení, ke kterému bylo přiloženo, zaniklo. Na čtvrtém místě upozorňuje na nesoulad vlastníků a stavebníka stavby a tím nesprávně stanovený okruh hlavních účastníků správního řízení. Na pátém místě je dle žalobkyně nesprávným taktéž názor žalovaného, že dodržení podmínek stavebního povolení bude až součástí kolaudačního řízení. Dle žalobkyně je již na první pohled zřejmé, že vikýře neodpovídají projektové dokumentaci. Na šestém místě žalobkyně namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost spočívající v neuvedení § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb. ve výroku. Na sedmém místě žalobkyně shrnuje, že celé řízení bylo 7x přerušeno a lhůta 3x prodloužena, přičemž celá doba předkládání stavební dokumentace tak činila 70 měsíců, a to je v rozporu se základními zásadami řízení a svědčí to o nadstandardnosti vztahů mezi hlavními účastníky řízení a správními orgány.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný se ve svém vyjádření doručeném krajskému soudu dne 5. 2. 2021 neztotožnil s názorem žalobkyně a uvedl, že všechny stěžejní odvolací důvody vypořádal, postupoval podle právních předpisů a udělal maximum pro to, aby žalobkyni umožnil hájit její práva. Žalovaný je přesvědčen, že správní orgány postupovaly v souladu s platným právem a v řízení nenastala právní ani skutková okolnost pro nevyhovění žádosti o dodatečné povolení stavby.

IV. Replika žalobkyně a její doplnění

4. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou doručenou krajskému soudu dne 26. 4. 2021. S vyjádřením žalovaného nesouhlasila hned z několika důvodů. Zaprvé má za to, že ve věci došlo k porušení zásady „ne bis in idem“, neboť v řízení bylo vydáno usnesení o přerušení řízení až po vydání meritorního rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a v době, kdy nebylo pravomocně skončeno řízení v totožné věci s totožnými účastníky zahájeno dříve u téhož správního orgánu. Zadruhé žalobkyně namítá neplatnost souhlasů vlastníků sousedních nemovitostí založených u stavebního povolení z roku 2003,

k čemuž měl správní orgán přihlédnout z úřední povinnosti. Zatřetí sám správní orgán potvrdil, že stavebník neunesl své důkazní břemeno ohledně počátku stavby a stavební povolení tak zaniklo. Začtvrté nebylo provedeno územní řízení. Zapáté zaniklo závazné stanovisko ze dne 1. 10. 2014, č. j. MMB/0347765/2014, neboť předmětné řízení bylo zastaveno a nadto bylo vydáno k projektové dokumentaci, která nebyla dodržena. Zašesté chyběla závazná stanoviska OOP MMB, HZS JmK a OŽP MMB, což potvrdil i správní orgán, neboť těmto subjektům doručoval usnesení o zastavení řízení. Zasedmé žalobkyně odkázala na své vyjádření dle § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 1. 1. 2020, neboť se v žalobě nemohla vyjádřit k odvolacím důvodům, které žalovaný nevypořádal. Zaosmé došlo k nezákonnému vymezení účastníků řízení v rozporu s § 109 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2017.

5. Svou repliku žalobkyně doplnila podáním doručeným krajskému soudu dne 4. 5. 2021. Nedostatky vyjádření žalovaného k podané žalobě shrnuje do několika bodů. Zaprvé neexistuje kompletní, nezměněná, věrohodná a řádně vedená spisová dokumentace, k čemuž žalobkyně vyjmenovává chybějící listiny v jednotlivých spisech i kompletní spisy. Zadruhé žalovaný nepřezkoumal soulad prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Zatřetí nebyly dostatečně vypořádány námitky podjatosti oprávněných úředních osob a úředních osob a nebyla posuzována materiální stránka. Začtvrté žalobkyně dotčení svých práv namítá již od roku 2015, kdy bylo řízení zahájeno. Zapáté žalobkyni sice bylo povoleno nahlížet do spisů, ale ne v souladu s právní úpravou a ne do kompletní spisové dokumentace, neboť absentuje například projektová dokumentace celé půdní přestavby. Zašesté žalobkyně netvrdila, že by měl žalovaný vydat územní rozhodnutí v řízení o odstranění stavby, nýbrž že absentuje veřejnoprávní titul v podobě územního rozhodnutí. Dále žalobkyně nesouhlasí se žalovaným, že bylo třeba doložit pouze závazné stanovisko odboru památkové péče. Zasedmé žalobkyně upozorňuje, že v řízení vystupovaly dvě firmy jako „non-subjekty“ a to zbytečně, neboť stavba vikýře byla před 1. 1. 2014 již provedena, nikoli rozestavěna. Usnesení o pasportu se navíc ve spise nenachází.
6. V doplnění repliky doručeném krajskému soudu dne 4. 5. 2021 žalobkyně dále rozšiřuje argumentaci k jednotlivým bodům uvedeným v replice doručené krajskému soudu dne 26. 4. 2021. K neplatnosti souhlasů vlastníků sousedních nemovitostí dodala, že jí udělený souhlas není platným, neboť neprokazuje splnění podmínek podle § 58 odst. 2 stavebního zákona. K zániku stavebního povolení uvedla, že po právní moci stavebního povolení z roku 2003 nebyl učiněn žádný úkon až do 6. 10. 2014, kdy byla účelově podána žádost o vydání stavebního povolení pro změnu stavby před dokončením, avšak nebyl oznámen dodavatel stavby, stavba byla provedena kutilským způsobem a dokončena před 1. 1. 2014 včetně vikýře. K zániku závazného stanoviska žalobkyně doplnila, že bylo vydáno ke skutkově neodpovídající projektové dokumentaci. K nezákonnému vymezení účastníků řízení došlo nesprávným postupem správních orgánů. Vikýř není samostatnou stavbou. Účastníci jsou vymezeni podle dle § 24 správního řádu, nikoli dle § 109 stavebního zákona a absentuje i účastník RWE GASNET s.r.o. a pan M. Š. účastníkem být nemůže. Nelze tak považovat za správné ani označení účastníků řízení jako právních nástupců zemřelého pana M. Dále se nekonalo územní řízení, a proto v něm nemohlo dojít k určení okruhu účastníků řízení. K návrhům důkazů ze strany žalobkyně se správní orgány ani nevyjádřily. Ze všeho uvedeného je tak jednoznačné, že veřejná subjektivní práva byla zásadním způsobem porušena a veřejný zájem byl zcela ignorován.

7. Ve druhém doplnění repliky doručeném krajskému soudu dne 17. 6. 2021 namítla, že žalovaný nedodržel určenou lhůtu k vyjádření k podané žalobě a toto vyjádření v rozporu s ustanovením o doručování doručil osobně, nikoli datovou schránkou. Poté rozšířila argumentaci k některým svým žalobním bodům, konkrétně k neplatnosti souhlasů vlastníků sousedních nemovitostí, k zániku stavebního povolení, k zániku závazného stanoviska z 1. 10. 2014 a k nezákonnosti vymezení účastníků řízení.

V. Jednání

8. Ve věci se dne 7. 12. 2022 za účasti žalobkyně a zástupce žalobce konalo ústní jednání. Žalobkyně při nahlížení do spisu zjistila, že se v něm nenachází její replika ze dne 15. 6. 2021, a předložila ji proto krajskému soudu k založení. Následně uvedla, že ve správním řízení nebyl správně stanoven okruh dotčených orgánů, absentuje územní rozhodnutí/souhlas, dodavatelský způsob provedení stavby byl změněn na kutilský, ani původní vikýře nejsou ve správné velikosti a ten nový je ještě větší, nebyla provedena pasportizace komína, chybí stanovisko Hasičského záchranného sboru a orgánu životního prostředí, nebyl správně stanoven okruh účastníků (Š.), nebylo doručováno obci, stanovisko Hasičského záchranného sboru bylo padělané, napadené rozhodnutí je nicotné, nebylo rozhodnuto o podjatosti osob blízkých, rozhodovaly osoby bez oprávnění, byl vydán kolaudační souhlas, přestože mělo být vydáno rozhodnutí, a spisy ve věci podjatosti starosty a tajemníka nejsou kompletní podobně jako ostatní spisový materiál. Na závěr žalobkyně navrhla výslech architekta H. a spisových materiálů ve věci podjatosti tajemníka L. (sp. zn. MMB/397498/2018), paní Ř. (sp. zn. MMB/327137/2019). Žalovaný plně odkázal na napadené rozhodnutí a své písemné vyjádření k žalobě.
9. Jednání pokračovalo dne 23. 12. 2022 za přítomnosti žalobkyně, která krajskému soudu předložila žádost o opatření proti nečinnosti ze dne 9. 9. 2019, protokol o nahlížení do spisu sp. zn. MCBS/2018/020264 6 ze dne 25. 8. 2021, usnesení o dědictví po F. M., č. j. 59 D 1233/2017-110, rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed o vydání kolaudačního souhlasu ze dne 22. 4. 2021, č. j. MCBS/2021/0065216/KALJ, rozhodnutí Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje o poskytnutí informace ze dne 30. 6. 2022, č. j. HSBM-2798-10/2022, kopii stavebního povolení ze dne 5. 6. 2003, č. j. STU/01/0303508/000/003, kopii opisu notářského zápisu o rozšíření rozsahu společného jmění manželů ze dne 25. 10. 2004, č. j. NZ 319/2004, dva výpisy z katastru nemovitostí týkající se předmětné nemovitosti a kopii oznámení o zahájení řízení o změně stavby před dokončením ze dne 31. 10. 2014, č. j. MCBS/2014/0026288/SKOM. Krajský soud listiny předložené žalobkyní provedl jako důkaz a založil je do soudního spisu. Po jejich zhodnocení došel k závěru, že se již nachází ve správním spise (stavební povolení, výpisy z katastru nemovitostí, oznámení o zahájení řízení o změně stavby před dokončením) nebo nejsou způsobily ničeho změnit na posouzení věci (žádost o opatření proti nečinnosti, usnesení o dědictví, rozhodnutí o poskytnutí informace, notářský zápis o rozšíření rozsahu společného jmění manželů), případně nejsou pro projednávanou věc relevantní (kolaudační souhlas).
10. Výslech architekta H. navrhovaný žalobkyní na prvním ústním jednání soud považoval za nadbytečný (viz část II.E. tohoto rozsudku). Dále soud považoval za nadbytečný žalobkyní navrhovaný výslech účastníků řízení, výslech osob označovaných jako stavebníci, výslech zástupce stavebníků Ing. Arch. Š., výslech oprávněné úřední osoby Ing. T. F.-H., výslech generálního projektanta Ing. J. Š., výslech tajemníka ÚMČ pana Bc. P. Š. a výslech Ing. I. H., neboť je žalobkyně navrhuje toliko obecně a není jasné, jak by přispěly nyní

projednávané věci, když má soud k dispozici jednotlivé spisové materiály. Dále shledal nadbytečným provedení důkazu dědickým spisem pana F. M. sp. zn. 59 D 1233/2017, neboť se ve správním spise nachází sdělení o potenciálních dědicích zaslané notářem Mgr. P. Š. dne 30. 8. 2017, které soud k dané otázce považuje za dostatečné (viz dále).

11. Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 7. 2019, č. j. MMB/0297936/2019 a doplněním odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí ze dne 1. 8. 2019 krajský soud důkaz taktéž neprováděl, neboť toto rozhodnutí není předmětem nyní projednávaného řízení. Dále neprovedl důkaz ani spisovým materiálem k námitce podjatosti L. a Ř. a usnesením ze dne 11. 9. 2019, č. j. MCBS/2019/0126777/FIL T, odvoláním odvolání do usnesení ze dne 11. 9. 2019 ze dne 18. 9. 2019 a dodejkou, neboť byly navrženy k námitkám, které krajský soud shledal opožděnými.
12. Kromě výše uvedeného žalobkyně navrhuje také důkaz listinami, které jsou součástí spisů, samotnými správními spisy stavebního úřadu a žalovaného a spisovými materiály k námitkám podjatosti proti Bc. P. Š., MBA, LL.M. (tajemník), Ing. I. H. (vedoucí stavebního úřadu), Ing. T. F., JUDr. C. K., JUDr. V. D., V. F. a Mgr. M. M. K tomu krajský soud uvádí, že správními spisy se důkaz neprovádí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2020, č. j. 5 As 222/2020-13).

VI. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Žalobkyně ve své žalobě uplatnila velké množství námitek, které následně doplnila v replice a jejích doplněních. Proto považuje krajský soud za nezbytné na úvod předestřít, že nové námitky uplatněné v replice a jejích doplněních jsou opožděné, a proto se jimi nemohl zabývat. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 15. 9. 2020 a tyto žalobní námitky uplatnila v replice ze dne 25. 4. 2021, jejím doplnění ze dne 30. 4. 2021 a jejím druhém doplnění ze dne 15. 6. 2021, tedy po lhůtě k podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Z repliky za takového nové žalobní námitky krajský soud posoudil námitku litispendence, námitku neplatnosti souhlasů vlastníků sousedních staveb na stavební povolení z roku 2003 a námitku absence dalších závazných stanovisek namítanou v replice. Z doplnění repliky tak posoudil námitku nekompletní spisové dokumentace, vystupování „non-subjektů“ v řízení a absenci usnesení o pasportu. Z druhého doplnění repliky tak posoudil opětovně uplatněnou námitku neplatnosti souhlasů vlastníků sousedních staveb na stavební povolení z roku 2003.
15. Nové žalobní námitky žalobkyně uvedla také na ústním jednání, konkrétně zopakovala absenci pasportizaci komína uplatněnou v doplnění repliky a dodala, že závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru bylo padělané a že nebylo doručováno obci. Na ústním jednání také navrhla provedení důkazů spisy týkajícími se námitek podjatosti tajemníka L. (sp. zn. MMB/397498/2018), paní Ř. (sp. zn. MMB/327137/2019). Tyto důkazy měly směřovat k doložení žalobní námitky uplatněné až na ústním jednání. V žalobě žalobkyně uvedla pouze námitky podjatosti proti tajemníku [Bc. P. Š., MBA, LL.M.], Ing. I. H., Ing. T. F. JUDr. C. K., JUDr. V. D., V. F. a Mgr. M. M. Také tyto námitky nově

uplatněné až na ústním jednání tedy byly vzneseny až po lhůtě k podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) a krajský soud se jimi nemohl zabývat.

16. Jednotlivá podání žalobkyně zahrnují také žalobní námitky, které směřují mimo předmět nyní vedeného řízení. Jedná se především o námitky mířící do stavebního povolení z roku 2003 a do zastavení řízení o změně stavby před dokončením a námitky mířící proti jiným než napadenému rozhodnutí. Tyto námitky soud zdůrazní níže. Dále se jedná o námitku vydání kolaudačního souhlasu místo kolaudačního rozhodnutí vznesenou žalobkyní na ústním jednání.

I. Nepřezkoumatelnost

17. Nejdříve se krajský soud zabýval možnou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, neboť se jedná o takovou vadu, která, jak vyplývá již z jazykového výkladu, znemožňuje jeho přezkum, a kterou se musí krajský soud zabývat i z úřední povinnosti nad rámec dalších uplatněných žalobních námitek. Pokud by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, nebylo by možné přistoupit k jeho přezkumu v rámci žalobních námitek, a na základě § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. by jej bylo nutné zrušit.
18. Krajský soud považuje za vhodné na úvod předestřít, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, č. j. 6 A 202/2018-47). Nedostatek důvodů správního rozhodnutí může být shledán, pokud nelze zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Ve stejném smyslu může být nepřezkoumatelná pouze část správního rozhodnutí, pokud je možné ji oddělit (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Institut nepřezkoumatelnosti přitom nelze rozšiřovat a vztahovat jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, i když výslovně nereaguje na všechny myslitelné aspekty odvolacích námitek. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013 č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28), neboť na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky.
19. Žalobkyně obsáhle uvádí důvody nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí spočívající v nevypořádání jejích odvolacích námitek a námitek podjatosti. K tomu krajský soud uvádí, že žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání ze dne 12. 5. 2020, které dne 6. 6. 2020 doplnila o své odvolací důvody.
20. Prvním, druhým a částečně třetím důvodem namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uplatněným v této části žaloby žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, č. j. MMB/0297936/2019. K těmto bodům krajský soud uvádí, že předmětem nyní vedeného řízení je napadené rozhodnutí, které je specifikováno výše, nikoli rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2019, č. j. MMB/0297936/2019, kterým žalovaný zrušil rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, stavebního úřadu ze dne 13. 3. 2019, č. j. MCBS/2019/0042852/FIL T, a věc mu vrátil k novému projednání. Jak krajský soud uvedl již ve svém usnesení ze dne 7. 10. 2019, č. j. 31 A 139/2019-5, ve kterém odmítl žalobu žalobkyně proti tomuto rozhodnutí a které bylo potvrzeno Nejvyšším správním soudem v jeho rozsudku ze dne 24. 6. 2021, č. j. 7 As

368/2019-53, toto rozhodnutí by ani nemohlo být předmětem přezkumu před správním soudem.

21. Dále je dle žalobkyně důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí skutečnost, že důvody uvedené v jejím doplnění odvolání ze dne 1. 8. 2019 nemohla uplatnit dříve, neboť stavební úřad v zákonné lhůtě stanovené § 14 správního řádu nerozhodl o námitce podjatosti ze dne 26. 11. 2018. V rámci třetího důvodu nepřezkoumatelnosti žalobkyně uvádí nevypořádání se s odvolací námitkou uvedenou v doplnění odvolání ze dne 1. 8. 2019. Taktéž zde má soud za to, že žalobkyně svou argumentací míří proti zcela jinému rozhodnutí, než jaké je předmětem nyní projednávané věci. Již jen s ohledem na žalobkyní uvedená data se nemůže jednat o odvolání proti nyní napadenému rozhodnutí, neboť to bylo vydáno až 3. 9. 2020. Žalobkyně tak má zřejmě na mysli své odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 22. 7. 2019, č. j. MMB/0297936/2019, neboť proti tomuto rozhodnutí brojila odvoláním ze dne 8. 4. 2019, které doplnila dne 1. 8. 2019. Jak však již bylo uvedeno, toto rozhodnutí není předmětem nyní projednávané věci.
22. Co se týče zmíněné námítky podjatosti ze dne 26. 11. 2018, ve spise je založena námitka podjatosti uplatněná v tomto datu žalobkyní ve vztahu k Bc. P. Š., MBA, LL.M., tajemníku, a vůči úředním osobám v podání uvedeným. Na tento důvod nepřezkoumatelnosti žalobkyně navazuje dále.
23. Čtvrtým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je dle žalobkyně nevypořádání se s odvolací námitkou mířící na nerozhodování o možné podjatosti také osob blízkých z důvodu korupčního jednání. Obdobnou námitku žalobkyně vznesla také dále v žalobě, kde namítá nevypořádání se s námitkou nedostatečného vypořádání se s rozhodnutími o námitkách podjatosti vznesených žalobkyní v průběhu řízení.
24. Nutno podotknout, že žalobkyně tuto svou odvolací námitku uvedla v části doplnění odvolání směřovaného proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, stavebního úřadu ze dne 13. 3. 2019, č. j. MCBS/2019/0042852/FILT, které však nebylo předmětem řízení. Možná podjatost úředních osob však samozřejmě souvisí také s nyní napadeným rozhodnutím, a proto se jí soud zabýval dále. Žalovaný se k této námitce žalobkyně vyjádřil na s. 4 napadeného rozhodnutí, kde přdestřel řešení otázky podjatosti a uzavřel, že o všech námitkách žalobkyně bylo postupně rozhodnuto, přičemž usnesení jsou založena ve správním spise a žádná z úředních osob nebyla shledána podjatou.
25. Ve spise je založena námitka podjatosti uplatněná žalobkyní dne 26. 11. 2018 ve vztahu k Bc. P. Š., MBA, LL.M., tajemníku, a vůči úředním osobám v podání uvedeným, tedy Ing. I. H., Ing. T. F. JUDr. C. i K., JUDr. V. D., V. F. a Mgr. M. M.
26. O námitce podjatosti proti Bc. P. Š., MBA, LL.M. rozhodl starosta městské části Brna, Brno-střed usnesením ze dne 19. 12. 2018, č. j. MCBS/2018/0215495/STAJ, které bylo následně potvrzeno vedoucí Odboru územního a stavebního řízení žalovaného JUDr. E. Ř. rozhodnutím ze dne 25. 4. 2019, č. j. MMB/0173112/2019. Spisový materiál k této námitce podjatosti byl žalovaným zdejšímu soudu doručen dne 4. 11. 2022, a je připojen ke správnímu spisu. Dle protokolu o nahlížení do spisu do něj žalobkyně nahlížela dne 30. 8. 2021.
27. O námitce podjatosti proti Ing. T. F., JUDr. C. K., JUDr. V. D., V. F. a Mgr. M. M. rozhodla vedoucí stavebního úřadu Ing. I. H. usnesením ze dne 28. 5. 2019, č. j. MCBS/2019/0089486/MINO. Toto usnesení bylo po odvolání žalobkyně potvrzeno

vedoucí Odboru územního a stavebního řízení žalovaného JUDr. E. Ř. rozhodnutím ze dne 24. 9. 2019, č. j. MMB/0392521/2019.

28. Proti Ing. I. H. podala žalobkyně námitku podjatosti také dne 15. 5. 2018, přičemž dále je ve spise doplnění námitky podjatosti uplatněné žalobkyní ve vztahu k Ing. I. H. ze dne 17. 5. 2018 a dne 4. 6. 2018. O nevyhloučení vedoucí stavebního úřadu Ing. I. H. rozhodl tajemník stavebního úřadu Bc. P. Š., MBA, LL.M. usnesením ze dne 11. 6. 2018, č. j. MCBS/2018/0100635/PRUP. Tyto dokumenty žalovaný dodal zdejšímu soudu dne 4. 11. 2022.
29. Z toho je zřejmé, že se žalovaný touto odvolací námitkou žalobkyně zabýval, přičemž odůvodnění žalovaného krajský soud považuje za sice velmi strohé, ale dostačující a nezpůsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
30. K námitkám podjatosti žalobkyně namítala také nevypořádání se s její námitkou, že v rámci rozhodování o námitkách podjatosti nebylo rozhodováno i o osobách blízkých, u nichž namítala podjatost z důvodu podezření z korupčního jednání. V žalobě žalobkyně tuto námitku více nespecifikuje, nicméně v odvolání brojila také proti podjatosti Ing. Arch. Š. a Ing. Arch. Š. na základě jejich příbuzenského vztahu. K této námitce jí žalovaný na s. 5 napadeného rozhodnutí sdělil, že „§ 14 správního řádu se týká výlučně úředních osob a znalců. Nikoli tedy stavebního dozoru. V této souvislosti rovněž zmiňuje ust. § 148 stavebního zákona, které řeší autorizované inspektory, tedy opět zcela jiné osoby.“ Ani v tomto krajský soud neshledává nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
31. K námitkám podjatosti nad rámec přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se krajský soud doplňuje, že žalobkyně k nim odkazuje „na své odvolací důvody a dále spisový materiál o předmětných námitkách podjatosti a rozsáhlou judikaturu soudů“ (s. 10 žaloby).
32. „Judikatura postupem času upřesnila požadavky, které je třeba klást na formulaci žalobních bodů a při jejichž splnění lze považovat určité tvrzení žalobce za řádně uplatněný žalobní bod. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005 – 58 (č. 835/2006 Sb. NSS), zdůraznil, že tvrzení žalobce musí být v první řadě konkrétní, tzn. individualizované ve vztahu k žalobci a k projednávané věci. Konkrétní skutkové tvrzení musí být doprovázeno konkrétní právní argumentací, z níž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Líčení skutkových okolností musí být zcela jasně individualizované, a to popisem jednoznačně odlišitelným od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností. Žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán dopustit a rovněž ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36). Za žalobní bod však nelze považovat pouhý odkaz na odvolání. Žalobní body je naopak třeba výslovně formulovat v žalobě. Je totiž třeba vycházet z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení, a že soud není tzv. třetí instancí. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí vydané správním orgánem rozhodujícím v posledním stupni, který v napadeném rozhodnutí zpravidla na odvolací důvody již reagoval. Také ohledem na zásadu subsidiarity správního soudnictví není soud zásadně instancí, která by znovu a nezávisle měla obsah odvolání přezkoumávat (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2017, č. j. 9 A 339/2014-118).
33. Pouhý odkaz žalobkyně tak krajský soud nepovažuje za žalobní námitku způsobitou přezkumem, a proto se k ní nebude blíže vyjadřovat.

34. Pátým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou směřující proti části, kde jsou stanoveny podmínky pro provedení stavby, konkrétně dokončení stavby v souladu s dokumentací ze srpna 2014, přičemž však vlivem sedmi doplňování dokumentace není jasné, o kterou verzi se má jednat. Nadto za situace, kdy je ve spise projektová dokumentace odpovídající skutkovému stavu.
35. Uvedená odvolací námitka žalobkyně se nachází na s. 13 odvolání. Žalovaný k ní na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že dokumentace je součástí spisového materiálu. Krajský soud souhlasí se žalobkyní, že se žalovaný měl s odvolací námitkou vypořádat podrobněji. Nicméně nemá za to, že by toto obecné vyjádření mělo za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. V odkazovaném spisovém materiálu se nachází projektová dokumentace ze srpna 2014 zpracovaná Ing. arch. A. Š. ověřená stavebním úřadem za podmínek prvostupňového rozhodnutí, na kterou odkazuje také prvostupňové rozhodnutí. K průvodní a souhrnné technické zprávě, která je součástí projektové dokumentace, byly doloženy dva dodatky. První dodatek zpracovaný v říjnu 2017, který doplňuje část zabývající se souladem stavby v ikýře s § 129 odst. 3 stavebního zákona, chybějící původní komínové těleso v dokumentaci a popis vytápění stavby včetně ohřevu TUV. Druhý dodatek zpracovaný v září 2019 dodává, že v objektu je v současnosti pět komínových těles.
36. V prvostupňovém rozhodnutí stavební úřad v první části odůvodnění shrnuje dosavadní postup v řízení, přičemž mimo jiné také uvádí, že stavebníci svou žádost doplnili dne 10. 11. 2017, 7. 2. 2018 (první dodatek) a 18. 9. 2019 (druhý dodatek). Stavební úřad dále opakovaně odkazuje na dodatek k projektové dokumentaci obdrženy dne 7. 2. 2018 (viz např. s. 6 a 7 prvostupňového rozhodnutí).
37. Žalovaný na s. 2 napadeného rozhodnutí odkazuje na projektovou dokumentaci, která byla doplněna naposledy dne 18. 9. 2019. Z toho vyplývá, že dokončení stavby je nutno provést v souladu s projektovou dokumentací ze srpna 2014, přičemž tato byla následně v lednu 2018 a září 2019 doplněna o chybějící části.
38. Ačkoli měly být správní orgány konkrétnější ve vymezení aktuální projektové dokumentace, krajský soud v tomto postupu shledává pouze dílčí pochybení, nikoli vadu způsobující nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
39. Šestým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou směřující proti části, kde jsou stanoveny podmínky pro provedení stavby, konkrétně dokončení prací stavebním podnikatelem bez konkrétního označení stavebního podnikatele přímo ve výroku. Pouze výrok je vymahatelný správní exekucí a ze strany stavebníků jako stavebních podnikatelů jsou označovány společnosti, které nejsou vedeny v oficiálních registrech ČR.
40. Žalobkyně na s. 19 doplnění odvolání k této podmínce pro provedení stavby namítala, že nemohla být splněna, neboť byla prováděna M. Š. z pozice odbornosti „kutil“, přičemž byla doložena pouze nečitelná kopie „výučního listu“. Žalovaný k tomu na s. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že podle nové právní úpravy již není účastníkem řízení osoba zajišťující odborné vedení realizace stavby svépomocí. Stavební zákon nově stanovuje v § 153 odst. 3 písm. a) pouze oznamovací povinnost.
41. Krajský soud má za to, že tímto odkazem žalovaný myslel § 152 odst. 3 písm. a) stavebního zákona, který stanovuje, že stavebník je povinen při provádění stavby vyžadující stavební povolení „*oznámit stavebnímu úřadu předem termín zahájení stavby, název a sídlo stavebního*

podnikatele, který bude stavbu provádět, u svépomocné formy výstavby jméno a příjmení stavbyvedoucího nebo osoby, která bude vykonávat stavební dozor; změny v těchto skutečnostech oznámí neprodleně stavebnímu úřadu“. Žalovaný uvedl nesprávný odkaz na ustanovení zákona, nicméně jeho obsah vyložil vlastními slovy a na odvolací námitku žalobkyně reagoval. Krajský soud zde proto nespátřuje takovou vadu, která by měla za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

42. Sedmým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou absence územního řízení. Tu žalobkyně na s. 14 doplnění odvolání shledala zcela nepřípustnou, neboť stavební řízení je v souladu s § 112 odst. 1 a § 114 odst. 2 ovládáno zásadou koncentrace. S touto námitkou se žalovaný vypořádal na s. 4 - 5 napadeného rozhodnutí, kde vyložil, že předmětná změna stavby je stavební úpravou, která nevyžaduje umístění samostatným územním rozhodnutím a nadto se jedná o nepovolenou změnu stavby projednávanou v řízení o jejím dodatečném povolení, kde není samostatné územní rozhodnutí vydáváno. Žalovaný na odvolací námitku žalobkyně reagoval zcela dostatečně. Ani z tohoto důvodu tak není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
43. Osmým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou směřující do vyjádření Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, které je nepřezkoumatelné, neboť je doloženo ke stavbě SO2, přičemž není jasné, o jakou stavbu se jedná (s. 13 doplnění odvolání). K tomuto se žalovaný stručně vyjádřil na s. 5 napadeného rozhodnutí. Došel k závěru, že Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje v tomto případě nevykonává funkci státního požárního dozoru, a proto nebylo potřeba opatřit jeho závazné stanovisko. Jakákoli jeho vyjádření v řízení mají povahu technické pomoci v rámci součinnosti.
44. Je tedy pravdou, že se žalovaný výslovně nevyjádřil k přezkoumatelnosti tohoto konkrétního vyjádření Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje. To však dle názoru krajského soudu nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť z odůvodnění je jasné, že žalovaný žádné takové vyjádření nepovažoval za potřebné. Stejně tak nepovažoval za potřebné ani závazné stanovisko odboru životního prostředí (viz s. 5 napadeného rozhodnutí). Dle krajského soudu žalovaný mohl na odvolací námitku reagovat podrobněji a podepřít ji příslušným ustanovením. Žalobkyně ji však vznesla toliko v obecné rovině, a proto soud považuje obdobně obecnou odpověď žalovaného za dostačující.
45. Devátým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s odvolací námitkou „*směřující do tvrzení stavebního úřadu, kdy výrok odůvodňuje k námitkám uplatněným při ohledání dne 14. 4. 2020*“, kterou žalobkyně uplatnila na s. 13-14 doplnění odvolání, kde nesouhlasila s postupem stavebního úřadu. Ten posoudil pouze nové dosud neuplatněné a neposouzené námitky, což podle ní neodpovídá skutkovému stavu věci. Stavební úřad se tak nevypořádal s námitkou uvedenou v bodu A, konkrétně že žalobkyně byla účastníkem řízení z titulu vlastníka sousední nemovitosti a je přímo dotčena na svých vlastnických právech. Předmětným stavem podle jejího názoru dochází k ohrožování bezpečnosti, ochrany zdraví a života osob a majetku žalobkyně.
46. Žalovaný se k uvedené námitce vyjádřil na s. 5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že takové tvrzení žalobkyně není ničím podloženo a zopakoval, že je vedeno řízení ve věci změny dispozice koupelny umístěné ve střední části podkroví a navazujícího vikýře. Taková změna stavby podle žalovaného nemůže ohrozit vlastníky či uživatele sousedních

pozemků a staveb. Také touto námitkou žalobkyně se žalovaný zabýval. Ani z tohoto důvodu tak napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

47. Desátým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s odvolací námitkou směřující do existence rozsahu vlastnických práv, neboť není vůbec patrné, kdo je vlastníkem předmětné stavby rodinného domu X, na kterém byla provedena půdní vestavba. Ve vztahu k nejasnému vlastnictví stavby žalobkyně uplatňuje námitku nepřezkoumatelnosti také dále v žalobě a uvádí, že se žalovaný nevypořádal s její námitkou absence rozhodnutí o rozšíření okruhu účastníků a pana M. Š. K této námitce se žalovaný vyjádřil na s. 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že účastník řízení může v řízení chránit svá vlastnická práva, nikoli zpochybňovat vlastnická práva jiných osob. Vlastnictví předmětné nemovitosti je přitom zřejmé z katastru nemovitostí jako veřejného seznamu a vlastníky jsou oba stavebníci. S námitkou týkající se vlastnictví předmětné nemovitosti se tak žalovaný vypořádal stručně, avšak dle názoru krajského soudu přezkoumatelně. To zvláště s ohledem, že se k dané záležitosti vyjádřil již stavební úřad a na s. 10 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že se nejedná o námitky, které by se žalobkyně týkaly ve smyslu § 114 odst. 1 stavebního zákona, a zároveň uvedl, že okruh účastníků v řízení o vydání stavebního povolení z roku 2003 a okruh účastníků v nyní projednávané věci nemusí být totožný. Nebylo proto důvodu, aby tyto závěry žalovaný znovu opakoval. Ani z tohoto důvodu tak krajský soud nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Věcně se pak k otázce vyjádří níže.
48. Jedenáctým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou absence všech vydaných dodatečných stavebních povolení a rozhodnutí o odvolání ve výroku napadeného rozhodnutí. Pouze výrok je přitom vymahatelný správní exekucí. Tuto odvolací námitku žalobkyně uplatnila na s. 16 doplnění odvolání, přičemž žalovaný na ni nikterak nereagoval. Krajský soud však nemá za to, že by to mělo za následek nepřezkoumatelnost rozhodnutí, protože neshledává důvod k tomu, aby správní orgány ve výroku uváděly také vydaná dodatečná stavební povolení stavby, která byla zrušena. Nadto zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je možno zvolit ve výjimečných případech, ve kterých absence reakce na odvolací námitku znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (viz judikatura citovaná výše). Tak tomu však v tomto případě není, neboť ani výslovná reakce žalovaného na odvolací námitku žalobkyně by nic nezměnila na tom, že zrušená dodatečná stavební povolení se ve výroku rozhodnutí neuvádí. Stavební úřad postupný vývoj ve vedeném řízení včetně zrušených dodatečných povolení stavby uvedl v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a žalovaný následně shrnul, že věc byla předmětem opakovaných odvolacích řízení. To je dle krajského soudu pro přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí naprosto dostačující.
49. Dvanáctým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou nevypořádání námitek uvedených ve vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí ze dne 17. 11. 2019 a dne 1. 1. 2020. K této námitce krajský soud předně poznamenává, že ji žalobkyně v odvolání ani doplnění odvolání neuplatnila. Nelze proto vyčítat žalovanému, že se k ní výslovně nevyjádřil.
50. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že posledním vyjádřením žalobkyně, kterým se stavební úřad zabýval, jsou námitky uplatněné žalobkyní dne 14. 11. 2019 na ústním jednání (s. 18 prvostupňového rozhodnutí). Ve spise je založeno vyjádření žalobkyně k podkladům před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 17. 11. 2019 (zaslané dne 19. 11. 2019 a doručené stavebnímu úřadu dne 21. 11. 2019) a vyjádření

žalobkyně k podkladům před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 1. 1. 2020 (zaslané 3. 1. 2020 a doručené stavebnímu úřadu 6. 1. 2020).

51. Procesní právo účastníka řízení podat námitky vyplývá z § 112 odst. 1 ve spojení s § 114 odst. 1 stavebního zákona. Podle § 112 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad upozorní účastníky řízení na možnost podat námitky nejpozději při ústním jednání. Podle § 114 odst. 1 stavebního zákona může účastník řízení uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. K námitkám, které překračují tento rozsah, se nepřihlíží.
52. Krajský soud ověřil, zda vyjádření žalobkyně ze dne 17. 11. 2019 a ze dne 1. 1. 2020 neobsahují nové námitky, na které by byly správní orgány povinny reagovat, a došel k závěru, že ani jedno z podání takové námitky neobsahuje. Jak vyplývá z citovaného § 112 odst. 1 stavebního zákona, námitky je možno uplatnit nejpozději při ústním jednání, na což byla žalobkyně upozorněna v oznámení o pokračování řízení o dodatečném povolení stavby s ústním jednáním spojeným s ohledáním na místě ze dne 11. 10. 2019, č. j. MCBS/2019/0156686/FILT., doručeném žalobkyni dne 25. 10. 2019 (viz doručenko založená ve spise). Výslovné nevypořádání se s těmito vyjádřeními v odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost.
53. Třináctým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou, že stavební povolení zaniklo, neboť stavba nebyla zahájena ve dvouleté lhůtě, což žalovaný potvrdil ve svém rozhodnutí ze dne 21. 1. 2016, č. j. MMB/0468895/2015. Námitku zániku stavebního povolení žalobkyně uplatnila v řízení opakovaně, v doplnění odvolání především na s. 17. Žalovaný se námitkou zabýval na s. 6 napadeného rozhodnutí. Došel k závěru, že se jedná o ničím nepodložené tvrzení a že správní orgány musí vycházet ze současného stavu, za kterého je stavba rozestavěna, což lze nepochybně říci i o roku 2014. Také na tuto námitku žalobkyně žalovaný dle názoru krajského soudu reagoval přezkoumatelně.
54. Čtrnáctým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je nevypořádání se s námitkou nesplnění ani jedné z podmínek stavebního povolení vydaného v roce 2003. Nesplnění podmínek stavebního povolení se žalobkyně zabývá na s. 19-21 doplnění odvolání. Na tuto část žalovaný reaguje na s. 6 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že stavební povolení bylo vydáno v roce 2003 a nelze k němu tedy uplatnit žádný řádný ani mimořádný opravný prostředek. K tomu dodal, že v rámci kolaudačního řízení bude následně posouzeno plnění podmínek vydaného stavebního povolení včetně předepsaných zkoušek a revizí a použitých materiálů. Na stavbě byly opakovaně provedeny kontrolní prohlídky a ohledání a stavební úřad nad rámec nyní projednávané stavby nezjistil odchylky od projektové dokumentace a stavebního povolení. Z uvedeného je zřejmé, že se žalovaný zabýval také touto námitkou žalobkyně a odůvodnil, proč ji nepovažuje za důvodnou. Krajský soud přitom také tento závěr považuje za přezkoumatelný.
55. Patnáctým důvodem namítané nepřezkoumatelnosti je absence odkazu na § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb. ve výroku napadeného rozhodnutí.
56. Vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu upravuje obsahové náležitosti mimo jiné také rozhodnutí stavebního úřadu, kterými se povoluje provedení staveb (srov. § 1

odst. 3 písm. d) citované vyhlášky), a to na základě zmocnění § 115 odst. 6 stavebního zákona. Náležitostí stavebního povolení se věnuje právě žalobkyně citovaný § 18c citované vyhlášky.

57. Absence konkrétního ustanovení může být v určitých případech za následek nesrozumitelnost napadeného rozhodnutí. Samotná absence individuálně určeného ustanovení zákona však není *prima facie* způsobila založit neplatnost rozhodnutí, „*takový přístup by znamenal přepjatý formalismus, který Nejvyšší správní soud, obdobně jako Ústavní soud, zásadně odmítá*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2007, č. j. 1 Afs 78/2006-38). Vždy je třeba posuzovat, zda v daném případě neuvedení konkrétního ustanovení činí rozhodnutí správního orgánu natolik neúplným, že vůbec nelze seznat, co je jeho předmětem.
58. V nyní projednávaném případě tomu tak nepochybně není. Neuvedení vedle odkazu na § 129 odst. 2 a 3 a § 115 stavebního zákona odkaz také na § 18c vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, který rozvádí právě § 115 stavebního zákona, nemá vliv na srozumitelnost prvostupňového ani napadeného rozhodnutí. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad dodatečně povolil půdní vestavbu, přičemž uvedl na základě jakých ustanovení stavebního zákona a z jakých důvodů tak učinil, a žalovaný toto rozhodnutí napadeným rozhodnutím potvrdil. Není pochyb o předmětu ani obsahu správních rozhodnutí. Také v tomto bodě tak krajský soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným a nadto ani nezákonným, jak namítá žalobkyně.
59. Na závěr námitek mířících na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí krajský soud opakuje, že ačkoli se žalovaný dopustil dílčích pochybení ve vypořádávání jednotlivých námitek, tato nezaložila takovou vadu, která by měla za následek nemožnost napadené rozhodnutí přezkoumat. Žalobkyně své blanketní odvolání doplnila námitkami, kterými mířila nejen proti prvostupňovému rozhodnutí, ale také proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, stavebního úřadu ze dne 13. 3. 2019, č. j. MCBS/2019/0042852/FILT, rozhodnutí o námitkách podjatosti, stavebnímu povolení z roku 2003 a proti dalším řízením, přičemž argumentace se prolínala. Je proto pochopitelné, že žalovaný nereagoval na každou jednotlivou poznámku žalobkyně. K tomu je vhodné zopakovat, že na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů nelze klást nepřiměřeně vysoké požadavky (viz výše citovaná judikatura). Krajský soud ověřil, že všechny stěžejní odvolací námitky žalobkyně vypořádal přezkoumatelným způsobem a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. V souladu s tím tak kromě výše uvedených námitek nepřezkoumatelnosti považuje za nedůvodnou také námitku upřesněnou žalobkyní na ústním jednání dne 7. 12. 2022, tedy rozpor odůvodnění napadeného rozhodnutí s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2017. Přistoupil tak k samotnému přezkumu napadeného rozhodnutí v rámci zbývajících odvolacích námitek žalobkyně.

II. Ostatní žalobní námitky

II.A. Závazná stanoviska

60. Ve vztahu k závazným stanoviskům uplatňuje žalobkyně dvě námitky. První námitkou je zánik závazného stanoviska Odboru památkové péče Magistrátu města Brna v důsledku zastavení řízení, ke kterému bylo přiloženo. Druhou námitkou je nezákonnost vyjádření

HzsJmk, které bylo v průběhu řízení založeno do spisu, spočívající v obecném označení stavby jako SO2, což mohla být i jiná stavba.

61. Součástí spisové dokumentace je závazné stanovisko Odboru památkové péče Magistrátu města Brna vydané dne 1. 10. 2014, č. j. MMB/0347765/2014, kterým Odbor památkové péče Magistrátu města Brna shledal změnu stavby stavebních prací v případě půdní vestavby v půdním prostoru objektu X v rozsahu předložené projektové dokumentace stavby, zpracované Ing. arch. A. Š. v srpnu 2014, ve smyslu § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, přípustnou.
62. Stanovisko bylo vydáno ve věci „X - půdní vestavba, změna stavby č.p. 208, p.p.č. X, k. ú. X, ochranné pásmo MPR Brno vyhlášení rozhodnutím OK NvmB č. j. KULT/402/90/Sev.“
63. Nelze přisvědčit názoru žalobkyně, že udělené závazné stanovisko zaniká zastavením řízení, do kterého bylo předloženo.
64. Závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (§ 149 odst. 1 správního řádu). Nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko (§ 149 odst. 5 věta první správního řádu).
65. Odbor památkové péče Magistrátu města Brna v závazném stanovisku uvádí, že „[z] leteckých snímků a provedeného řízení vyplývá, že minimálně v exteriéru byly již stavební práce, jež jsou předmětem posouzení, provedeny“. Z toho je zřejmé, že Odbor památkové péče Magistrátu města Brna si byl provádění prací vědom a neshledal je z pohledu zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., nepřipustnými.
66. Nutno dodat, že žalobkyně svou argumentací nemíří vůči obsahu závazného stanoviska, nýbrž proti jeho platnosti. Žalovaný tak neměl důvod postupovat podle § 149 odst. 7 správního řádu a žádat potvrzení či změnu závazného stanoviska.
67. Na druhou stranu je z data vydání závazného stanoviska (1. 10. 2014) zřejmé, že nemohlo zohlednit dodatky přikládané k projektové dokumentaci a vycházelo z verze projektové dokumentace ze srpna 2014, která je přiložena k závaznému stanovisku, konkrétně z výkresu č. D.1.1.02 - Pohledy. Vzhledem k obecně vymezené stavbě, ke které bylo závazné stanovisko vydáno, a vzhledem k tomu, že dodatky podobu stavby nikterak nezměnily (prvním dodatkem bylo doplněno komínové těleso, které se na střeše již nacházelo, a popis vytápění a druhým dodatkem pouze počet komínových těles), souhlasí krajský soud se správními orgány v tom, že závazné stanovisko bylo možno uplatnit také v nyní projednávané věci. Závazná stanoviska ostatně nemají objektivně vymezený samostatný předmět řízení (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009–113).
68. Žalobkyně vychází z chybného předpokladu, že závazné stanovisko má časově omezenou platnost a zastavením řízení o změně stavby před dokončením, do kterého bylo předloženo, zaniklo. Právní úprava však obecně nepředpokládá, že by závazná stanoviska měla určitou dobu platnosti. Z tohoto pravidla sice existují výjimky pro konkrétní závazná stanoviska (např. § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), nicméně zákon o památkové péči ani jiný právní předpis platnost závazného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. P.

stanoviska orgánu památkové péče nelimituje. Jediný důvod, pro který by mohlo dojít k vydání nového závazného stanoviska, spočívá v případné změně poměrů, ke které však v projednávaném případě nedošlo (viz předchozí bod tohoto rozsudku). Námitka žalobkyně mířící na zánik závazného stanoviska Odboru památkové péče Magistrátu města Brna je tak nedůvodná.

69. Dále žalobkyně namítá nezákonnost vyjádření Hasičského sboru Jihomoravského kraje založeného ve spise. Ve spise se odkazované vyjádření nenachází, což však v projednávaném případě není na překážku přezkumu napadeného rozhodnutí v rámci této žalobní námítky, neboť žalobkyně svou argumentací míří k závěru, že v dané věci mělo být vydáno závazné stanovisko.
70. Závazné stanovisko podle stavebního zákona týkající se požární ochrany je výsledkem posuzování podkladů, dokumentace a ověřování splnění požadavků podle § 31 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění účinném do 30. 11. 2021. Posuzování se provádí v rozsahu požárně bezpečnostního řešení podle vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci) nebo v rozsahu obdobného dokumentu, který je dostatečný pro posouzení požární bezpečnosti stavby, a to pouze u staveb a zařízení, u kterých je vykonáván státní požární dozor.
71. Hasičský záchranný sbor vykonává státní dozor podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně (srov. § 35 písm. b) zákona o požární ochraně), jehož bod 8. určuje, že státní požární dozor vykonává také posuzováním projektové dokumentace stavby, která primárně vyžaduje stavební povolení. Také v řízení o dodatečném povolení stavby musí žadatel předložit podklady předepsané k žádosti o stavební povolení (§ 129 odst. 2 stavebního zákona), tedy včetně závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru.
72. V nyní projednávaném případě je předmětem řízení o dodatečném povolení stavby půdní vestavba, resp. změna původně plánované přestavby půdních prostor, která byla povolena stavebním povolením z roku 2003. V tomto původním řízení musely být řešeny veškeré aspekty přestavby, včetně požární ochrany. Z technické zprávy požárně bezpečnostního řešení zpracované Ladislavou Surou, autorizovanou technikou pro pozemní stavby, v srpnu 2014, a předložené v nyní projednávané věci vyplývá, že rozdělení do požárních úseků zůstává beze změny a navrženými úpravami nedochází oproti původnímu stavu ke zvýšení požadavků na protipožární zásah nebo ke zhoršení původních parametrů umožňujících protipožární zásah. Dle názoru krajského soudu se tak v nyní projednávaném případě nejedná o stavbu, která by dle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně podléhala výkonu státního požárního dozoru a vyžadovala vydání závazného stanoviska, neboť ten byl řešen již v rámci stavebního povolení z roku 2003 a nyní projednávaná stavba v řízení o dodatečném povolení stavby se v tomto směru od původní projektové dokumentace neodchyluje.
73. Na vyřčeném nic nemění ani žalobkyní předložené rozhodnutí Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje o poskytnutí informace ze dne 30. 6. 2022, č. j. HSBM-2798-10/2022, ve kterém žalobkyni sděluje, že neneviduje žádné závazné stanovisko ani žádost o něj týkající se půdní vestavby. Ostatně sám Hasičský záchranný sbor Jihomoravského kraje uvádí, že nepovažuje za potřebné věc řešit se stavebním úřadem.
74. Tato žalobní námitka je proto nedůvodná.

II. B. Vlastnictví, okruh účastníků řízení

75. Žalobkyně dále namítá, že stavební povolení z roku 2003 je vydáno pouze na V. Š., pan M. Š. není účastníkem řízení, stavebníci nejsou právními nástupci zemřelého pana F. M. a okruh hlavních účastníků řízení nebyl stanoven zákonným způsobem.
76. Stavební povolení na stavbu „*Půdní vestavba obytných prostor ve stávajícím objektu rodinného domu K. 37, B., č. p. 208, poz. parc. čís. X, k. ú. X, obec X*“ udělené dne 4. 6. 2003 bylo vydáno stavebníkovi, kterým byla V. Š. Součástí souvisejícího spisu je také výpis z katastru nemovitostí k datu 6. 1. 2003, ve kterém jsou uvedeni vlastníci V. Š. a F. M.
77. Žádost o dodatečné povolení půdní vestavby byla podána dne 29. 4. 2015 stavebníky Věrou Š. a M. Š.
78. Součástí spisu je také výpis z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 18. 8. 2017, ze kterého vyplývá, že vlastníky nemovitosti jsou F. M., V. Š. a Marijan Š.
79. Stavební úřad ze své úřední činnosti zjistil úmrtí účastníka řízení pana F. M. Usnesením ze dne 17. 8. 2017, č. j. MCBS/2017/0137370/FILT, řízení o dodatečném povolení půdní vestavby přerušil a vyčkal sdělení o potenciálních dědících. To mu bylo zasláno notářem Mgr. P. Š. dne 30. 8. 2017, s tím, že potenciálními dědici jsou V. Š. a M. Š., načež stavební úřad upravil okruh účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu (viz usnesení stavebního úřadu ze dne 4. 9. 2017, č. j. MCBS/2017/0146718/FILT).
80. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona jsou účastníky řízení o dodatečném povolení stavby osoby uvedené v § 109, tedy stavebník; vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno; vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena; vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno; ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno; osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.
81. Právní úprava tedy stanovuje okruh účastníků řízení o dodatečném povolení stavby jednoznačně. Stavební úřad správně zahrnul mezi účastníky také M. Š. z pozice stavebníka, a to od počátku řízení. Po smrti F. M. tak nemohlo dojít k rozšíření okruhu účastníků řízení o M. Š., jak se domnívá žalobkyně, neboť ten již účastníkem řízení byl. Nelze se ztotožnit ani s názorem žalobkyně vyjádřeným v doplnění repliky, ve kterém uvedla, že okruh účastníků měl být stanoven dle § 24 správního řádu a nikoli § 109 stavebního zákona. Aplikace § 109 stavebního zákona v řízení o dodatečném povolení stavby vyplývá přímo z § 129 odst. 2 stavebního zákona, přičemž stavební zákon je vůči správnímu řádu *lex specialis*. Ustanovení správního řádu se tedy použijí, pokud stavební zákon nestanoví jinak (§ 192 odst. 1 stavebního zákona). Nadto žalobkyni odkazovaný § 24 správního řádu se věnuje překážkám při doručování, nikoli účastenství. Krajský soud má za to, že žalobkyně měla na mysli § 27 správního řádu, což však nemění nic na výše vyřčeném.
82. Na závěr vypořádání této žalobní námítky krajský soud doplňuje, že ani v případě, že by byl okruh účastníků stanoven chybně, nemělo by to vliv na subjektivní práva žalobkyně, neboť ta byla mezi účastníky řízení zahrnuta od počátku a bylo jí umožněno hájit svá práva, což také činila.

II. C. Původní stavební povolení

83. Žalobkyně v žalobě uplatňuje celý okruh námitek, kterými směřuje proti stavebnímu povolení vydanému v roce 2003. V těchto námitkách namítá, že stavební povolení z roku 2003 zaniklo, neboť nebyly do dvou let od jeho vydání zahájeny stavební práce. Vzhledem k této skutečnosti měl žalovaný řízení o změně stavby před dokončením zastavit.
84. K tomu krajskému soudu nezbyvá než zopakovat, že předmětem nyní projednávané věci je dodatečné povolení půdní vestavby, nikoli stavební povolení stavby z roku 2003. Jak správně uvedl žalovaný na s. 6 napadeného rozhodnutí, proti stavebnímu povolení z roku 2003 již není možné uplatnit ani opravné prostředky.
85. Žalobkyně cituje úryvek z rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2016, č. j. MMB/0468895/2015, a odvozuje z něj vyslovení závazného právního názoru žalovaným o zániku stavebního povolení.
86. Shodný text cituje také prvostupňové rozhodnutí, ve kterém k němu stavební úřad na s. 9 doplnil, že předmětem stavebního povolení s roku 2003 byly také změny uvnitř objektu, a proto je prakticky nemožné prokázat, zda stavebník s těmito pracemi započal či nikoli. Žalovaný k tomu na s. 6 napadeného rozhodnutí doplnil, že je nutno vycházet z aktuálního skutkového stavu, a poznamenal, že za zahájenou stavbu ve smyslu stavebního zákona je považována stavba, na které byly provedeny stavební práce, a to prakticky v jakémkoli rozsahu.
87. Ze žalobkyní citovaného textu nelze odvodit vyslovení právního názoru o zániku stavebního povolení. Naopak žalovaný došel k jednoznačnému závěru o tom, že s tak velkým odstupem je prakticky nemožné zjistit, zda byly stavební práce započaty do dvou let od vydání stavebního povolení z roku 2003, a je tedy nutno vycházet z aktuálního skutkového stavu v době podání žádosti. S tím se ztotožňuje také krajský soud.
88. K námitce žalobkyně, že řízení o změně stavby před dokončením bylo nutno zastavit, neboť nelze vést řízení za stavu, kdy původní stavební povolení zaniklo, krajský soud uvádí, že v této otázce není mezi stranami sporu, neboť řízení o změně stavby před dokončením bylo správním orgánem zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti [viz § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu], což žalobkyně sama uvádí následně na s. 11 žaloby. Jednalo se o řízení, které předcházelo nyní přezkoumávanému řízení o dodatečném povolení stavby a argumentace žalobkyně tak opět míří mimo předmět nyní vedeného řízení. Požaduje-li zastavení řízení o dodatečném povolení stavby nyní projednávané půdní vestavby, ze spisu pro takový postup nevyplývají důvody.
89. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný vůbec nezabýval tím, že nebyla splněna ani jedna z 25 podmínek stavebního povolení z roku 2003 a že není možné v této otázce odkázat na budoucí kolaudační řízení.
90. Co se týče případného neplnění podmínek stavebního povolení, stavební zákon umožňuje stavebnímu úřadu provést kontrolní prohlídku stavby (§ 133 stavebního zákona). Zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve ke zjednání nápravy či předložení potřebných dokladů (§ 134 odst. 2 stavebního zákona). Dále je-li stavba prováděna v rozporu s opatřením vyžadovaným stavebním zákonem, stavební úřad vyzve k bezodkladnému zastavení prací a zahájí řízení o odstranění stavby (§ 134 odst. 4 stavebního zákona). Není-li výzvěm vyhověno, stavební úřad vydá rozhodnutí. Relevantní je v tomto ohledu také právní úprava správních deliktů upravená v § 178 a následujících stavebního zákona.

91. Při uvádění stavby do užívání stavební úřad zkoumá, zda stavba byla provedena v souladu s rozhodnutím o umístění nebo jiným úkonem nahrazujícím územní rozhodnutí a povolením stavby a dokumentací, nebo ověřenou projektovou dokumentací, v souladu se stanovisky nebo závaznými stanovisky, popřípadě rozhodnutími dotčených orgánů, byla-li vydána podle zvláštních právních předpisů, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí (§ 119 odst. 2 stavebního zákona). Nejsou-li tyto podmínky splněny, stavební úřad užívání stavby zakáže (§ 120 odst. 2 stavebního zákona).
92. V nyní projednávané věci bylo provedeno několik kontrolních prohlídek stavby, naposledy dne 14. 11. 2019 (viz protokol z ústního jednání dle § 129 odst. 2 stavebního zákona spojeného s ohledáním na místě ze dne 14. 11. 2014, sp. zn. 3200/MCBS/2015/0029620), a stavební úřad neshledal důvod pro využití svých oprávnění dle stavebního zákona. Otázky vymezené stavebním zákonem v jeho § 119 odst. 2 budou následně předmětem kolaudačního řízení.
93. Tato námitka žalobkyně je proto nedůvodná.
94. Proti stavebnímu povolení brojí žalobkyně také ve své replice, ve které nově doplňuje, že souhlasy vlastníků sousedních staveb ke stavebnímu povolení z roku 2003 jsou neplatné, což zopakovala také na ústním jednání. Dle názoru krajského soudu se jedná o námitku, která se nejen míjí s předmětem nyní vedeného řízení, neboť opět míří proti stavebnímu povolení z roku 2003, ale taktéž je uplatněna opožděně. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 15. 9. 2020 a tuto žalobní námitku uplatnila v replice ze dne 25. 4. 2021, tedy po lhůtě k podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).

II. D. Nezákonný postup, délka řízení

95. Na závěr žaloby žalobkyně namítá, že celková doba předkládání stavební dokumentace vlivem opakovaného přerušování řízení činila cca 70 měsíců, což je v rozporu se základními zásadami řízení a svědčí to o nadstandardnosti vztahů mezi hlavními účastníky řízení a správními orgány.
96. Krajský soud souhlasí se žalobkyní, že řízení a jeho celková délka přesahuje standardní řízení. Je pochopitelné, že žalobkyně tuto časovou náročnost vnímá negativně, nicméně zároveň je třeba upozornit, že celkovou délku řízení sama ve značné míře ovlivnila, neboť proti jednotlivým úkonům správních orgánů aktivně brojila, čímž oddálila výsledné rozhodnutí. Takový postup je samozřejmě v souladu se zákonem a žalobkyni jej nelze klást k tíži, avšak je třeba jej zohlednit při posuzování délky řízení.
97. Taktéž samotná délka lhůt pro předložení a doplnění stavební dokumentace je významná a nelze než uzavřít, že ji stavební úřad mohl správným postupem značně zkrátit (typicky již první výzvou k doplnění projektové dokumentace, která by zahrnovala veškeré zákonné požadavky). Krajský soud však nemá za to, že by délka řízení v tomto smyslu mohla založit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Ostatně kdyby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil, řízení by to nijak nezkrátilo. Nadto žalobkyně neuvádí, jakou újmu na jejích právech délka řízení měla způsobit.
98. Ani této žalobní námitce žalobkyně tak nelze vyhovět.

II. E. Absence územního řízení

99. Žalobkyně nad rámec nepřezkoumatelnosti vypořádání její odvolací námitky absence územního řízení (viz výše) upozornila také na nezákonnost takového postupu. Tuto námitku žalobkyně rozvedla v replice a jejím doplnění. V replice a jejím prvním doplnění dodala, že nebylo doloženo územní rozhodnutí, zahájeno společné územní a stavební řízení a že bylo zahájeno pouze stavební řízení.
100. Napadeným rozhodnutím v nyní projednávané věci je rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je upraveno v § 129 odst. 2 a 3 stavebního zákona. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona přitom dodatečné stavební povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Nelze se tak ztotožnit s názorem žalobkyně, že bylo nutné vést samostatné územní řízení. Proto krajský soud ani nepovažoval na potřebné provádět výslech architekta H., jak žalobkyně navrhla na ústním jednání.

VII. Shrnutí a náklady řízení

101. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobkyní nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
102. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, a proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovaný měl v řízení plný úspěch, ale v souvislosti s tímto řízením mu žádné náklady nad rámec jeho administrativní činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
103. O náhradě nákladů osoby zúčastněné na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení žádná povinnost osobě zúčastněné na řízení uložena nebyla, a proto na náhradu nákladů řízení právo nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. ledna 2023

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu